A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2017. január 25.[1]

„Előzetes döntéshozatal — Vámunió — Vámtartozás keletkezése az áru jogellenes bejuttatása nyomán — Az adós fogalma — A jogi személynek a jogellenes bejuttatást okozó alkalmazottja — A csalárd vagy nyilvánvalóan gondatlan eljárás meghatározása”

A C-679/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi adóügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2015. december 17-én érkezett, 2015. december 1-jei határozatával terjesztett elő az előtte

az **Ultra-Brag AG**

és

a **Hauptzollamt Lörrach**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, M. Vilaras (előadó), J. Malenovský, M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Európai Bizottság képviseletében L. Grønfeldt és M. Wasmeier, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. október 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

1 — * Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL 2006. L 363., 1. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 202. cikke (3) bekezdése első és második francia bekezdésének és 212a. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az Ultra-Brag AG nevű logisztikai vállalkozás, amely többek között Európán belüli vízi szállítás nyújtásával foglalkozik, és a Hauptzollamt Lörrach (lörrachi fővámhivatal, Németország) között, az árunak az Európai Unió vámterületére történt jogellenes bejuttatása miatt keletkezett vámtartozás megfizetése tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A Vámkódexet hatályon kívül helyezte az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.).

4 A Vámkódex 38. cikkének (1) bekezdése a következőképpen fogalmazott:

„A Közösség vámterületére beléptetett árut az azt a Közösségbe behozó személy haladéktalanul továbbszállítja – ha van ilyen – a vámhatóság által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően:

a) a vámhatóság által kijelölt vámhivatalhoz vagy bármely más olyan helyre, amit e hatóságok kijelöltek vagy jóváhagytak;

[…]”

5 Az említett kódex 40. cikke az alábbiak szerint rendelkezett:

„A Közösség vámterületére belépő árut az a személy állítja vám elé, aki azt erre a területre beszállítja, vagy – adott esetben – aki az áru ilyen beléptetést követő fuvarozásáért felelősséget vállal, az olyan szállítóeszközzel fuvarozott áruk kivételével, amelyek a Közösség vámterületének felségvizein vagy légterén megállás nélkül haladnak át. Az árut vám elé állító személynek hivatkoznia kell az áruval kapcsolatban korábban benyújtott gyűjtő vámáru-nyilatkozatra vagy vámáru-nyilatkozatra.”

6 A Vámkódex 185. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint:

„Az a közösségi áru, amelyet – miután a Közösség vámterületéről exportálták – 3 éven belül visszahoznak erre a vámterületre, és szabad forgalomba bocsátanak, az érintett személy kérelmére behozatali vámmentességet kap.”

7 Ugyanezen kódex 202. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

a) a behozatalivám-köteles árunak a Közösség vámterületére történő jogellenes bejuttatásakor

[…]

E cikk alkalmazásában jogellenes bejuttatás a 38–41. cikk és a 177. cikk második francia bekezdése rendelkezéseinek megsértésével történő bejuttatás.

(2) A vámtartozás az áru jogellenes bejuttatásakor keletkezik.

(3) Adós:

– az a személy, aki az ilyen árut jogellenesen bejuttatta,

– bármely személy, aki részt vett az áru jogellenes bejuttatásában, és tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy a bejuttatás jogellenes, és

– bármely személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy azokat jogellenesen juttatták be.”

8 A Vámkódex 212a. cikke a következőképpen szólt:

„Ha a vámjogszabályok az áru jellege vagy meghatározott célra történő felhasználása miatt kedvezményes tarifális elbánásról vagy – a 21., 82., 145., vagy a 184–187. cikknek megfelelően – a behozatali vagy kiviteli vámok alóli mentességről, illetve teljes vagy részleges mentességről rendelkeznek, az említett kedvezményes tarifális elbánást, vagy mentességeket olyan esetekben is alkalmazni kell, amikor a vámtartozás a 202–205., 210. vagy 211. cikk alapján keletkezett, amennyiben az érintett személy eljárása nem volt csalárd, vagy nyilvánvalóan gondatlan, és bizonyítani tudja, hogy a kedvezményes tarifális elbánás, a mentesség alkalmazásához szükséges egyéb feltételek teljesülnek.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 2010. május 25-én az Ultra-Brag folyami úton Birsfelden (Svájc) felé két transzformátort, valamint két ahhoz tartozó tekercset vitt ki az Unió vámterületéről.

10 Ugyanezen a napon, 2010. május 25-én, miután tudomást szerzett azon hajó meghibásodásáról, amelynek másnap Strasbourgban (Franciaország) egy turbinát kellett felvennie, hogy azt Antwerpenbe (Belgium) szállítsa, az Ultra-Brag egyik alkalmazottja – aki a nagy méretű rakományok szállításának szakértőjeként az exportügyekért felelős álláshelyet tölt be – azt helyezte kilátásba, hogy a két transzformátort és a két tekercset szállító hajót úgy küldi tovább Strasbourgba, hogy az egyik transzformátort és a két tekercset nem rakodja ki. Ennek érdekében mindenekelőtt az ebből a célból teljesítendő alakiságokról kérdezte meg a svájci vámhatóságokat. E hatóságok közölték vele, hogy az Unióba történő rövid idejű újrakivitel nem jelent problémát, azonban erről tájékoztatni kell a német vámhatóságokat. Ez az alkalmazott a gépjárműve meghibásodása miatt a hatáskörrel rendelkező német vámhatóságot a hivatali idejének végéig nem tudta tájékoztatni.

11 Az említett alkalmazott a turbina strasbourgi berakodási határidejének betartása érdekében 2010. május 25-én este arról tájékoztatta a hajó vezetőjét, hogy a transzformátorral és a két tekerccsel el kell indulnia e rendeltetési hely felé. Ezeket az árukat a határ átlépésekor nem állították a német vámhatóságok elé.

12 2010. május 26-án az alkalmazott kapcsolatba lépett a német vámhatóságokkal.

13 2010. május 27-én a hajó megérkezett a bázeli (Svájc) kikötőbe, hogy ott a transzformátort és a két tekercset kirakodják, míg a turbina az Antwerpenbe történő szállítása céljából a hajón maradt. A német vámhatóságok ekkor megállapították, hogy a transzformátor és a két tekercs a hajón található.

14 A lörrachi fővámhivatal a 2010. augusztus 9-i behozatali vámot megállapító határozattal az Ultra-Braggal szemben 122 470,07 euró összegű vámot szabott ki, azonban rajta kívül más adóst nem nevezett meg.

15 Az Ultra-Brag a panaszának elutasítását követően keresetet terjesztett a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi adóügyi bíróság, Németország) elé. Úgy érvelt, hogy behozatali vám kivetésének nincs helye, mivel a Vámkódex 212a. cikke szerinti vámmentesség feltételei teljesültek. Azt állította, hogy nem követett el sem nyilvánvaló gondatlanságot, és az őt terhelő felügyeleti kötelezettséget sem szegte meg azzal, hogy a vámalakiságok lebonyolítását egy képesítéssel rendelkező alkalmazottra bízta.

16 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a munkáltató az említett kódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése szerint a vámtartozás adósának minősülhet, ha megállapítható, hogy tevékenységével ő okozta az áru jogellenes bejuttatását, feltéve hogy ezt a tevékenységet a munkáltató által megvalósított jogellenes bejuttatásnak lehet tekinteni. Ez a bíróság rámutat arra, hogy még nem született döntés arra vonatkozóan, hogy valamely jogi személyiségű munkáltató tevékenységét minek alapján kell vizsgálni, különösen ami azt a kérdést illeti, hogy kizárólag a jogi személy szerveinek tevékenységét kell-e figyelembe venni, vagy – amennyiben a jogi személynél az áruk szállításáért ez az alkalmazott felelős – a jogi személy egyik alkalmazottjának a jogellenes bejuttatás közvetlen okát képező tevékenységét is.

17 A kérdést előterjesztő bíróság felveti az Ultra-Bragnak az áru jogellenes bejuttatásában való, a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdése szerinti részvételének kérdését is, különösen az e rendelkezésben megkövetelt szubjektív tényállási elem tekintetében, amely „a tudomása volt vagy tudomása kellett legyen arról, hogy [a bejuttatás] jogellenes” szavak használatából következik. E bíróság szerint e szubjektív tényállási elem értékelése céljából annak meghatározására van szükség, hogy az Ultra-Brag alkalmazottjának vagy a szerveinek szempontját kell-e figyelembe venni.

18 Végül a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint meg kell vizsgálni, hogy teljesült-e a behozatali vámok alóli mentességnek az említett kódex 212a. cikke szerinti, a nyilvánvaló gondatlanság hiányára vonatkozó feltétele, mivel ezt az értékelést azon alkalmazott tevékenységére tekintettel kell elvégezni, aki az alapügyben szóban forgó műveletben ténylegesen eljárt.

19 E körülmények között a Finanzgericht Baden-Württemberg (baden-württembergi adóügyi bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„(1) Úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdését, hogy egy jogi személy a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése szerint az árut a Közösségbe behozó személyként a vámtartozás adósává válik, ha törvényes képviselőjének nem minősülő, feladatkörének keretei között eljáró egyik alkalmazottja áll a jogellenes bejuttatás mögött?

(2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdését, hogy

a) egy jogi személy (akkor is) részt vesz a jogellenes bejuttatásban, ha törvényes képviselőjének nem minősülő egyik alkalmazottja feladatkörének keretei között közreműködött a bejuttatásban, és

b) a jogellenes bejuttatásban részt vevő jogi személy esetében a »tudomása volt vagy tudomása kellett legyen« szubjektív tényállási elem tekintetében a jogi személynél az üggyel foglalkozó természetes személyt kell figyelembe venni akkor is, ha e személy nem a jogi személy törvényes képviselője?

(3) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második vagy harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 212a. cikkét, hogy annak megítélése során, hogy az érintett személy eljárása csalárd vagy nyilvánvalóan gondatlan volt-e, jogi személyek esetében kizárólag a jogi személy, illetve a jogi személy szerveinek eljárását kell figyelembe venni, vagy a nála alkalmazott és feladatköre keretei között az üggyel foglalkozó természetes személy eljárását be kell tudni a jogi személynek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

20 Hangsúlyozni kell, hogy a Vámkódex 202. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően az áru jogellenes bejuttatásakor vámtartozás keletkezik. Ugyanezen rendelkezés szerint az áru bejuttatása akkor tekintendő jogellenesnek, ha azt – az említett kódex 38–41. cikke rendelkezéseinek megfelelően – nem állították vám elé.

21 Ezenkívül ugyanezen kódex 202. cikke (3) bekezdése rendelkezéseinek az a célja, hogy az áru Unió területére történő jogellenes bejuttatása miatt keletkező vámtartozás adósát az Unió általános pénzügyi érdekei védelmének közérdekű céljából meghatározzák.

22 Ebből a célból e kódex 202. cikke (3) bekezdésének három francia bekezdése írja le azon személy közreműködését, akit az áru jogellenes bejuttatásában való részvétele miatt adósnak kell tekinteni. Az első francia bekezdés így azt a személyt tekinti adósnak, aki a jogellenes bejuttatást megvalósította, azaz rendszerint azt, akinek a vámkezelési műveleteket teljesítenie kell, és a nyilatkozattevő kötelezettségeit el kell végeznie. A második és a harmadik francia bekezdés azokra a személyekre vonatkozik, akik az említett kódex rendelkezései értelmében ugyan nem kötelesek a vámkezelési műveletek elvégzésére, mindazonáltal vagy a jogellenes bejuttatás előtt, vagy közvetlenül azt követően abban részt vettek.

23 Az előterjesztett kérdésekre a fenti megfontolások fényében kell választ adni.

Az első kérdésről

24 Az első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy valamely jogi személyt az árunak az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatása miatt keletkező vámtartozás adósának kell-e tekinteni, ha ezt a bejuttatást egy olyan alkalmazottja okozta, aki nem a törvényes képviselője.

25 Mindenekelőtt e kódex 202. cikke (3) bekezdésének szövegéből az következik, hogy az uniós jogalkotó a behozatalivám-köteles áru jogellenes bejuttatása esetén a vámtartozás adósának tekinthető személyek körét tágan kívánta meghatározni, továbbá az, hogy a vámtartozásért felelős személyek meghatározásának feltételeit is teljeskörűen rögzíteni kívánta (lásd: 2004. szeptember 23-i Spedition Ulustrans ítélet, C-414/02, EU:C:2004:551, 25. és 39. pont; 2005. március 3-i Papismedov és társai ítélet, C-195/03, EU:C:2005:131, 38. pont; 2011. november 17-i Jestel-ítélet, C-454/10, EU:C:2011:752, 12. és 13. pont).

26 A Bíróság ezenkívül már megállapította, hogy az említett kódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése arra a „személyre” vonatkozik, aki az árut jogellenesen bejuttatta, de nem pontosítja, hogy természetes vagy jogi személyről van-e szó. Az említett rendelkezés értelmében tehát a vámtartozás adósának lehet tekinteni minden olyan „személyt”, aki eljárásával az áru jogellenes

bejuttatásának okozója volt (lásd: 2004. szeptember 23-i Spedition Ulustrans ítélet, C-414/02, EU:C:2004:551, 26. pont; 2005. március 3-i Papismedov és társai ítélet, C-195/03, EU:C:2005:131, 39. pont).

27 A jelen esetben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben található információk szerint az Unió területére az árukat a hajó vezetője juttatta be, aki azokat az e területen található folyami kikötőbe szállította azon személy utasítására, aki a mindkettőjüket alkalmazó vállalkozásnál az exportügyekért felelős alkalmazott. E hajóvezető az a személy, akinek a Vámkódex 40. cikkének megfelelően – az e rendelkezés szerinti gyűjtő vámáru-nyilatkozatra vagy vámáru-nyilatkozatra hivatkozva – az árukat vám elő kellett volna állítania.

28 Mivel nem így járt el, a hajó vezetője az árukat jogellenesen juttatta be az Unió vámterületére, ami miatt az említett kódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése alapján az ebből keletkező vámtartozás adósává vált.

29 Az a körülmény azonban, hogy valamely alkalmazott jogellenesen juttat be árut az Unió vámterületére, nem elegendő annak kizárásához, hogy az őt alkalmazó természetes vagy jogi személyt e kódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése értelmében az e jogellenes bejuttatásból keletkező vámtartozás adósának lehessen tekinteni.

30 Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy ha az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben valamely alkalmazott a munkáltatója által rábízott feladat kereteit tiszteletben tartva és a saját feladatköre keretében erre vonatkozóan felhatalmazással rendelkező másik alkalmazott által ebből a célból a részére adott utasításokat végrehajtva jogellenesen juttat be árut, az első alkalmazott pusztán a hatáskörének keretein belül, a munkáltatója nevében és érdekében jár el.

31 Márpedig, ha az árunak az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatását valamely alkalmazott a munkáltatója nevében és érdekében végzi, ez utóbbit kell annak a személynek tekinteni, aki eljárásával a jogellenes bejuttatás okozója (lásd ebben az értelemben: 2004. szeptember 23-i Spedition Ulustrans ítélet, C-414/02, EU:C:2004:551, 29. pont).

32 Következésképpen az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése alapján a munkáltató tekinthető az áru jogellenes bejuttatása miatt keletkező vámtartozás adósának.

33 Egyébiránt ezt a következtetést nem befolyásolhatja az a körülmény, hogy sem az áru jogellenes bejuttatását okozó alkalmazott, sem az az alkalmazott, akinek alá van rendelve, és akinek utasítására eljárt, nem törvényes képviselője az őket alkalmazó jogi személynek, mivel az említett kódex 202. cikke (3) bekezdése első francia bekezdésének a jogellenes bejuttatást okozó alkalmazott munkáltatójával szembeni alkalmazásához semmilyen további feltétel nem szükséges azon kívül, hogy ez a munkáltató az e rendelkezés szerinti „személynek” minősüljön.

34 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a jogi személyt az árunak az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatása miatt keletkező vámtartozás adósának lehet tekinteni, ha ezt a bejuttatást valamely olyan alkalmazottja okozta, aki nem a törvényes képviselője, amennyiben ez az alkalmazott a szóban forgó árut a munkáltatója által rábízott feladatkör kereteit tiszteletben tartva, és a saját feladatköre keretében erre vonatkozóan felhatalmazással rendelkező másik alkalmazott által a részére ebből a célból adott utasításokat végrehajtva juttatta be, és ezáltal a hatáskörének keretein belül, a munkáltatója nevében és érdekében járt el.

35 Figyelembe véve az első kérdésre adott választ, a második kérdést nem kell megválaszolni.

A harmadik kérdésről

36 A harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Vámkódex 212a. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy annak meghatározásához, hogy a jogi személyiségű munkáltató tekintetében valamely eljárás e cikk szerint csalárdnak vagy nyilvánvalóan gondatlannak minősül-e, nem kizárólag magát a munkáltatót kell figyelembe venni, hanem számára kell betudni az e jogi személy által alkalmazott munkavállalók eljárását is, akiket a saját feladatköreik keretében a szóban forgó árunak az Unió vámterületére való behozatalával bízott meg.

37 A Vámkódex 212a. cikke szerint a vámszabályozás által előírt kedvezményes elbánás, a behozatali vagy kiviteli vámok alóli mentesség, illetve teljes vagy részleges mentesség az ugyanezen kódex 202–205. cikke alapján keletkező vámtartozások esetében is alkalmazandó, amennyiben az érintett eljárása nem volt csalárd vagy nyilvánvalóan gondatlan, és az utóbbi bizonyítja, hogy a kedvezményes elbánás vagy a mentesség „alkalmazásához szükséges egyéb feltételek” teljesülnek.

38 A Vámkódex 212a. cikke szerinti „érintett személy” fogalmát e rendelkezés megfogalmazását figyelembe véve úgy kell értelmezni, hogy az valamennyi természetes és jogi személyre vonatkozik, akit az említett kódex 202–205. cikke valamelyikének értelmében a vámtartozás adósának kell tekinteni többek között amiatt, hogy az eljárásával ez a személy okozta az árunak az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatását.

39 Az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló körülmények között annak megállapításához, hogy valamely jogi személyiségű munkáltató eljárása csalárdnak vagy nyilvánvalóan gondatlannak minősül-e, nem kizárólag magát a munkáltatót kell figyelembe venni, hanem azon alkalmazott vagy alkalmazottak eljárását is, akik – miközben tiszteletben tartották a munkáltató által rájuk bízott feladatkör kereteit, és ezáltal a hatáskörük keretein belül, a munkáltatójuk nevében és érdekében jártak el – az áru jogellenes bejuttatásának okozói voltak.

40 Arra is rá kell mutatni, hogy az a tény, hogy a szóban forgó alkalmazottak az őket alkalmazó jogi személynek nem szervei vagy törvényes képviselői, nem befolyásolja azt a következtetést, amely szerint a jelen ítélet előző pontjában meghatározott körülmények között valamely jogi személyiségű munkáltató csalárd vagy nyilvánvalóan gondatlan eljárásának megállapításához ezen alkalmazottak eljárását is figyelembe kell venni.

41 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 212a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy annak meghatározásához, hogy a jogi személyiségű munkáltató tekintetében valamely eljárás e cikk szerint csalárdnak vagy nyilvánvalóan gondatlannak minősül-e, nem kizárólag magát a munkáltatót kell figyelembe venni, hanem e munkáltatónak kell betudni azon alkalmazott vagy alkalmazottak eljárását is, akik – miközben tiszteletben tartották a munkáltató által rájuk bízott feladatkör kereteit, és ezáltal a hatáskörük keretein belül, a munkáltatójuk nevében és érdekében jártak el – az áru jogellenes bejuttatásának okozói voltak.

A költségekről

42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a jogi személyt az árunak az Unió vámterületére történő jogellenes bejuttatása miatt keletkező vámtartozás adósának lehet tekinteni, ha ezt a bejuttatást valamely olyan alkalmazottja okozta, aki nem a törvényes képviselője, amennyiben ez az alkalmazott a szóban forgó árut a munkáltatója által rábízott feladatkör kereteit tiszteletben tartva, és a saját feladatköre keretében erre vonatkozóan felhatalmazással rendelkező másik alkalmazott által a részére ebből a célból adott utasításokat végrehajtva juttatta be, és ezáltal a hatáskörének keretein belül, a munkáltatója nevében és érdekében járt el.**

2) **Az 1791/2006 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 212a. cikkét úgy kell értelmezni, hogy annak meghatározásához, hogy a jogi személyiségű munkáltató tekintetében valamely eljárás e cikk szerint csalárdnak vagy nyilvánvalóan gondatlannak minősül-e, nem kizárólag magát a munkáltatót kell figyelembe venni, hanem e munkáltatónak kell betudni azon alkalmazott vagy alkalmazottak eljárását is, akik – miközben tiszteletben tartották a munkáltató által rájuk bízott feladatkör kereteit, és ezáltal a hatáskörük keretein belül, a munkáltatójuk nevében és érdekében jártak el – az áru jogellenes bejuttatásának okozói voltak.**

Aláírások